

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca:	SSA Stanisław Kucharczyk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Brocka

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Janiny Rzepińskiej

po rozpoznaniu w sprawie **T. Ż. (1)**

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 3 sierpnia 2015 roku, sygn. akt III K 155/15

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

1. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy;
2. przyznać od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. 147,60 (stu czterdziestu siedmiu złotych sześćdziesięciu groszy) – w tym podatek VAT - tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu przez obrońcę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Skazany T. Ż. (1) wnioskiem z dnia 02.07.2015r domagał się połączenia prawomocnych wyroków:

1. Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 14.12.2010r w sprawie III K 180/ 10,
2. Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 04.11.2013r w sprawie III K 178/ 13,

z zastosowaniem ustawy z dnia 20 lutego 2015r.

Orzeczenia wymienione pod pozycjami 1 i 2 były wyrokami łącznymi, przy czym pierwszy częściowo utracił moc w związku z wydaniem drugiego. Wyrokiem pierwszym połączono kary z wyroków jednostkowych: Sądu Rejonowego w Myśliborzu w sprawie VI K 583/ 07 i Sądu Rejonowego w Myśliborzu w sprawie II K 46/ 08. Drugim wyrokiem łącznym połączono kary z wyroków jednostkowych: Sądu Rejonowego w Myśliborzu w sprawie II K 239/ 09, Sądu Rejonowego w Słubicach w sprawie II K 904/ 09, Sądu Okręgowego w Szczecinie w sprawie III K 222/ 09 oraz Sądu Rejonowego w Słubicach w sprawie II K 346/ 13.

Dane o karalności T. Ż. (1) z dnia 13.07.2015r wykazywały, poza wyrokami jednostkowymi wymienionymi powyżej, jeszcze trzy skazania wyrokami jednostkowymi Sądu Rejonowego w Myśliborzu w sprawach: II K 743/ 00, II K 206/ 02 i II K 237/03. Jako ostatnie wykazano skazanie wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Szczecinie w sprawie III K 178/ 13.

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2015 r., Sąd Okręgowy w Szczecinie umorzył postępowanie odnośnie wniosku skazanego. Uzasadniając powyższe wskazał, iż w sprawie zainicjowanej wnioskiem skazanego T. Ż. (1) nie zostały spełnione warunki do wydania wyroku łącznego. Nowe reguły łączenia kary przy wydawaniu wyroku łącznego określone w kodeksie karnym stosować można jedynie w przypadku łączenia kar orzeczonych wyrokami, z których co najmniej jeden uprawomocnił się po dniu 01.07.2015r. W przypadku skazanego T. Ż. (1) nie miało to zastosowania, gdyż dane o karalności wykazywały, że ostatni wydany wobec skazanego wyrok (łączny w sprawie III K 178/ 13) uprawomocnił się w dniu 06.02.2014r. Złożenie przez skazanego wniosku o wydanie wyroku łącznego skutkowało jedynie zainicjowaniem postępowania na starych zasadach, a więc determinowało zbadanie, czy wyroki jednostkowe wydane wobec skazanego dawały podstawę do wydania wyroku łącznego. Dalej sąd podał, iż wszystkie wyroki jednostkowe, poza trzema wymienionymi w pozycjach 1-3 danych o karalności, zostały już połączone wyrokami łącznymi. Od czasu ich wydania nie pojawiły się nowe skazania wyrokami jednostkowymi, które pozwalałyby rozważyć wydanie nowego wyroku łącznego z uwagi na zmianę konfiguracji łączenia kar jednostkowych, a oba wydane wyroki łączne zyskały walor prawomocności. Niedopuszczalne jest rozłączanie prawomocnego wyroku łącznego, jeżeli nie pojawiły się w sytuacji skazanego jakieś nowe skazania wyrokami jednostkowymi, które to skazania mogłyby zmienić konfigurację orzeczeń podlegających ewentualnemu połączeniu, a więc spełniających warunki określone w art. 85 k.k. W konsekwencji należało jedynie zbadać, czy trzy skazania wyrokami jednostkowymi, nie połączonymi do tej pory wyrokiem łącznym nadawały się do wydania orzeczenia łącznego. Sąd Okręgowy rozstrzygający w przedmiotowym postępowaniu ocenił, że warunki nie zostały spełnione, a takiej samej oceny dokonał także Sąd Okręgowy rozstrzygający w sprawie o wydanie wyroku łącznego III K 180/10, który z urzędu badał, które skazania jednostkowe T. Ż. (1) nadawały się do połączenia i orzekł w punkcie IV wyroku m.in, iż co wyroków opisanych w punkcie 2, 3 i 4 (a więc tych wymienionych pod pozycjami 1-3 danych o karalności) umarza postępowania o wydanie wyroku łącznego. Sąd wskazał jako podstawę umorzenia przepis art. 572 k.p.k., a więc stwierdził, że brak było warunków do wydania wyroku łącznego.

W tym stanie rzeczy, nie znajdując podstaw do rozłączenia jakiegokolwiek z dotychczas wydanych wobec skazanego T. Ż. (1) wyroków łącznych z uwagi na brak nowych wyroków jednostkowych, które zmieniłyby konfigurację łączenia, a także z uwagi na niedopuszczalność stosowania nowych reguł łączenia do wyroków uprawomocnionych przed dniem 01.07.2015 r., Sąd Okręgowy umorzył postępowanie.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył obrońca skazanego, który wydanemu rozstrzygnięciu zarzucił obrazę prawa materialnego poprzez błąd subsumcji wyrażającej się w braku zastosowania do sytuacji procesowej skazanego zasady wyrażonej w art. 4 § 1 kk. Tak podnosząc, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do merytorycznego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż słusznym jest stanowisko sądu meriti, iż w przypadku skazanego nie mają zastosowania nowe przepisy dotyczące łączenia kary przy wydawaniu wyroku łącznego. Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r., o zmianie ustawy - kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015.396), który to jest przepisem intertemporalnym i wskazuje, kiedy stosujemy nowe przepisy rozdziału IX kodeksu karnego, a kiedy stare, nowych przepisów kodeksu karnego z rozdziału IX nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem 01.07.2015 r., chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po 01.07.2015r. Wobec skazanego nie było żadnego prawomocnego skazania po dniu 01.07.2015r. Wszystkie skazania

nastąpiły przed dniem 01.07.2015 r., zatem w sytuacji skazanego zastosowanie mają stare przepisy rozdziału IX kodeksu karnego zatytułowanego „Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych”.

Przechodząc dalej wskazać należy, iż wyrokowi łącznemu bezspornie przysługuje cecha prawomocności. Traci on moc tylko wtedy, gdy ujawni się potrzeba wydania kolejnego wyroku łącznego, a więc gdy ujawni się skazanie, które podlega połączeniu z karami już objętymi wyrokiem łącznym - z chwilą wydania nowego wyroku łącznego (art. 575 § 1 k.p.k.), albo w razie uchylecia lub zmiany jednego z wyroków, z których kary wyrokiem łącznym zostały objęte (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 11 maja 2009 r., sygn. akt II AKa 58/09). W przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia z żadną z opisanych wyżej sytuacji. Równocześnie wskazać należy, iż wyroki, których połączenia skazany się domagał są już wyrokami łącznymi, z których to pierwszy utracił częściowo moc, w związku z wydaniem drugiego. Jednocześnie, jak trafnie wskazał sąd rozstrzygający, po dacie wydania wyroku łącznego z dnia 4 listopada 2013 r., nie zapadł żaden nowy wyrok, również żaden z wyroków nie utracił mocy lub nie uległ zmianie, a tylko w takim wypadku wydany wobec skazanego ostatnio wyrok łączny mógłby utracić. Prawidłowo sąd pierwszej instancji uznał także, iż wyroki wymienione w punkcie 1-3 karty karnej skazanego (k- 9) nie objęte dotychczas wyrokiem łącznym, nie nadają się do połączenia, co ustalił już z urzędu Sąd Okręgowy w trakcie procedowania w sprawie III K 180/10 i co zaskutkowało także wówczas umorzeniem postępowania w tym zakresie. Obecnie też nic w tym zakresie także się nie zmieniło.

Mając na uwadze przedstawioną argumentację Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

O kosztach obrony udzielonej z urzędu w przedmiotowym postępowaniu Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie § 14 pkt 5 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U 02.163.1348 z późn. zm.)